

Najmanjši in najcenejši, toda pravi harley davidson, HLX sportster 883

Staro vino in Harley me niso nikoli ganili. Kar se Harley motociklov tiče – so mi bili nenavadni, takole neka-ko posiljeni in nikakor nisem razumel globokih vzdihov zreloletnikov, ki so si rosili oči ob pogledu na četr tone železja.

Toda fantje, revidiram mnenje. Pa da ne bo pomote: nikoli nisem nosil drobnokih okroglih očal in cvetnega perja v laseh. Tudi verige čez ramo ne. Z njo zaklepam moped. Menil sem namreč, da tovrstni pripadnostni simboli povezujejo voznike harley davidsonov.

Osebnost se še vedno nagibam k japonskim cestnim replicam z valjarji na kolesih in dvedelnim krilom.

Toda za krmilom Harleyevega motocikla se ti odpre nov svet, prijeten. In to zares veliko velja!

Tole prvo osebno srečanje s harleyem je bilo zares zanimivo, obe skrajnosti občutkov sta se srečali.

Ko mi je poslovnež Mihelič iz ljubljanske podružnice titograjske firme Industriaiimport, le-ta pri nas zastopa in prodaja motocikle harley davidson, predajal motocikel, sem v »malega« harleya skeptično zrl: luknja med malim rezervoarčkom in sedežem; naj ogrejem motor predno prestavam v prvo, sem

VOZILI SMO – Harley Davidson XLH sportster 883 – hugger

Pomirjevalec

Motocikel, ki pušča vtis

Krmilo je elastično vpeto, ročice in stikala zelo priročna, pred očmi le en instrument in štiri kontrolne lučke

slišal, sicer škrtnejo zobniki; pa da se najlepše pelješ tam okoli 90 km na uro ...

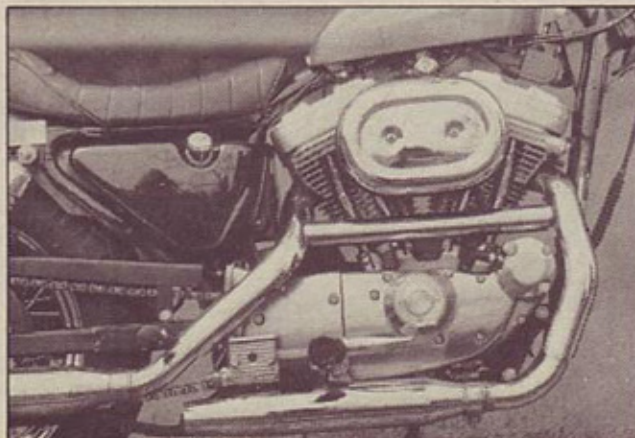
Sedem na »zadevo«. Visoko rogovilasto krmilo, sedež bolj pri tleh, noge predalec naprej. Čisto

nasprotje meni ljube športne lege, obešene na roke. Počutil sem se nekako tako kot na WC-ju, ko prebiram časopis.

Harley 883 sportster, pa še hugger ima v imenu, deluje na svoj način imponantno, s pridihom bogate zgodovine. Ne vem povsem, kaj se drži teh motociklov, toda puščajo vtis: ko sem pripeljal v mestno gnečo prvič, se nisem, kot običajno, zrinil v prvo vrsto stoječe kolone. Zelo spokojno sem dočkal v ozadju, da se je kolona premaknila. Menda še nikoli prej. No, in takole sem pričel spoznavati legendarnega američana. Zjutraj, ko sem se odpravil v službo, prav nič športno napravljen, sem s seboj na cesto odnesel tudi krpo. Da sem v minutah, ko se je pompozni dvovaljnik pod čokom na mestu segrel, pazljivo zgladil bogastvo kroma do leska. Nič več se mi ni mudilo.

Tudi na cesti ne. Res je, da je sportster 883 kljub zajetnemu, 869 kubičnemu V dvovaljnemu motorju za današnja merila počasen (zmore hitrost 145 km na uro). Toda v lagodno vožnjo vodi sama nrav, ki jo izžareva motocikel. To pomeni, da počivajoče sedeč, lahko povsem očitno lenariš s štiristopenjskim menjalnikom, kajti motor vleče močno iz nizkih vrtljajev – ne glede na visoko prestavo. Zelo udobno!

Tamle pri 120 km na uro postane veter, ki se ujame v čelado naporen. Za motocikel, ki ni oprem-

Spollran agregat in kopica sijočega kroma spočije pogled

V vseh detajlih – klasika

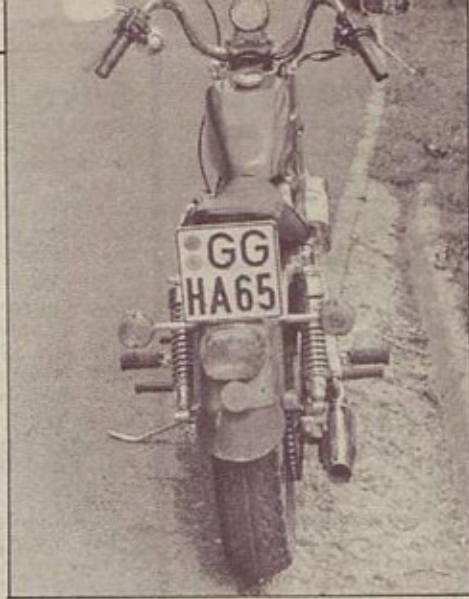
ljen z vetrnim ščitnikom, in za voznika je hitrost okoli 100 km na uro povsem prava mera za križarjenje, tudi na večjih razdaljah. S tako ukrojenim motociklom se voznik ne predaja več izzivu, kako čim bolj »po kolenu« vzeti ovinek, tudi zaviranje na zadnji meter ni več zanimivo in tudi vprašanje pospeškov, merjeno v desetinkah sekunde, postane silno postransko vprašanje.

Novo veselje odkriješ, ko dvovaljnik opazno pozibavaš in z umirjenim basom iz izpušnih cevi vrtil v soncu se lesketajoči kolesi po »stari« cesti, stran od brezobsebnega avtocestnega asfalta, med zaselki, ki jih že kakšno desetletje ni bilo časa pogledati.

Ugotoviš, da je svet naokoli še vedno lep.

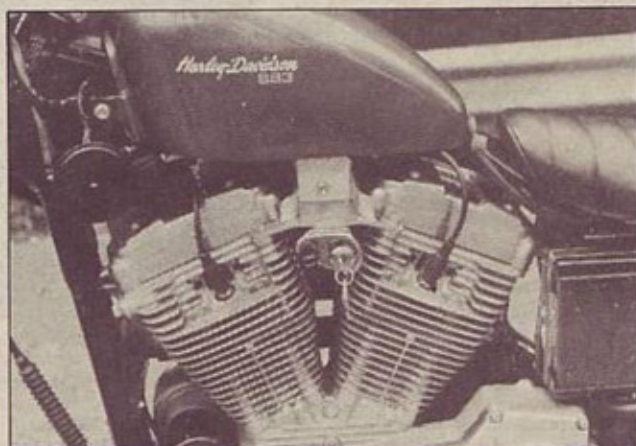
V harleyevem sedežu ujameš tudi naklonjene poglede. Brez tiste običajne ostrine, ki motorista tlači v isti koš z agresivneži, ki s hrupom parajo useša ali kako drugače motijo življenjski mir. Rekel bi, da motocikel takšne zasnove vzbuja zaupanje, pa seveda tudi zanimanje okolice.

Se vprašaš, zakaj? Je lep? Ne bi si upal iskreno pritrditi. So lepši motocikli. Sportster 883 je čisto nasprotje običajnih meril. Rezer-

Linije so nevsakdanje, masivnost očitna

voar je na oko premajhen. Do sedeža, ki sledi liniji okvira in zadnjega blatnika, je za nekaj prstov neugodne praznine. Pod sedežem je svetu viden že sam po sebi neugleden akumulator. Toda Motocikel deluje prepričljivo, polno, en sam stroj ga je. Krom opozarja na bogate detajle, ki razkrivajo, da je motocikel narejen v Milwaukeeu z zanesenjaško ljubeznijo tistih, ki vse od leta 1903 verjamejo, da so

Med valjema je vgrajen potezni čok in kontaktna ključavnica. Praznino med sedežema in rezervoarjem ter viden akumulator si privoščil le Harley Davidson

na pravi poti. In na tem bo nekaj držalo, kajti Harley Davidson je kljub poslovnim nihanjem obdobje od začetka stoletja preživel.

Japonci Harleya niso spregledali, recept so, kot že veliko drugih, tudi kopirali. Harley Davidson je pred ne tako oddaljenimi leti skorajda kleknil. Potrebna je bila Reaganova pomoč in Harley je na japonsko agresijo reagiral – z boljšo kvaliteto in utrdil svoj položaj. Kupec prejme motocikel brez enega samega kosa orodja.

Velja, da ne »crkne« rad, hidravlično nastavljeni ventili in elektronski brezkontaktni vžig pa so odgovor, zakaj so servisni posegi nezahtevni.

Motocikel, ki sem ga vozil, je bil uvertura v spoznavanje ameriške legende, ki je bila na naših tleh kupcu dostopna že pred drugo svetovno vojno. Sportster 883 je najmanjši harley davidson. In s cenno 10.302 DEM ter pripadajočimi dinarskimi dajatvami tudi najcenejši. Za kupca, ki kupuje tudi za pojutrišnjem – ugoden nakup.

Harley je harley in to tudi ostane. Novi lastnik pa lahko pristavi še svojo piko na »i«. Kajti že tovarna sama nudi v že sicer bogati ponudbi manj ali bolj opremljenih motociklov še bogatejši izbor pritliklin, s katerimi je mogoče dograditi ali dokrasiti motocikel. Nekaj iz bogate ponudbe dodatne opreme je že sedaj na voljo pri zastopniku, firmi Industriainport. In to za presenetljivo male denarje (recimo rezervoarji ali sedeži).

Zaokrožiti tale zapis je težko. Motocikel sem prevzel, kot sem že v uvodu zapisal, s skepsvo. Vrnil pa bogatejši za nova spoznanja in zadovoljen. Pa čeprav ni ne prav lep, niti prav hiter, tudi najudobnejši ne. Merila, ki smo si jih ob japonskih motociklih izoblikovali, tu odpovedo. Harleya primerjati z nekim drugim znanim dvokolesnikom ne kaže. Sortirati ga v neki »predal« tudi ne. Je posebej, je svojska filozofija, je tradicija. Ni konfekcija. In je prijeten.

MITJA GUSTINČIĆ
foto: SRDAN ŽIVULOVIĆ